

uden at see til Høire eller til Venstre. Men aldeles uberettiget til mine Uttringer mod de nævnte ærede Medlemmer, troer jeg dog ikke, at jeg har været. Det ærede Medlem, som idag har havt Ordet, har sagt, at ved § 14 vilde Møllernes Rettigheder blive conserverede; det har jeg søgt at imødegaae, jeg har søgt at vise, at Møllerne netop blive satte i uheldige Forhold, hvis § 14 i hele sin Stringents bliver vedtaget saaledes som den foreligger i Lovudkastet, idet ingen Capitalist da vil laane Penge til Møllerne, naar de nu i Møllerne indestaaende Capitaler blive opfagte, og derved vilde ikke blot Møllernes Stilling i høi Grad lide men ogsaa den almindelige Credit her i Landet blive rystet, og det bør man vaage over. Det andet ærede Medlem har urgeret i sin Documentation, at naar Lovudkastet blev vedtaget saaledes som det er, da vilde Møllerne tabe $\frac{1}{3}$ af deres Værdi. Naar jeg har hørt flige Udtalelser, da troer jeg mig ogsaa berettiget til at sige, at saa maa man fraraade at vedtage Lovudkastet. Ander har jeg ikke sagt. Jeg har ingenlunde, saaledes som det dengang blev bebrejdet mig her i Thinget, sagt at Møllerne havde nogen udelukkende Ret; jeg troede vel i det første Døgn, da dette af den høitærede Minister blev anført mod mig, at et saadant Ord muligen kunde være undsluppet mig; men jeg seer af Tidenden, — og jeg retter aldrig Noget i mine Foredrag — at jeg ikke har brugt det, og jeg haaber derfor, at den høitærede Minister vil tilbagefalde den Anke, som af ham blev fremført mod mig, at jeg skulde have sagt, at Møllerne havde en udelukkende Ret, thi det har jeg ikke sagt og aldrig kunnet sige. Naar der er hentydet paa, at mine Ord mod Lovudkastet vare meget skarpe, og at man maatte see hen til, at det er den forhenværende Indenrigsminister, som har forelagt denne Lov, da være det mig tilladt at udtale, at jeg troer, at man viser sand Agtelse mod en Minister, hvad enten det er en nu eller en forhenværende,

ikke ved at sige Ja til Alt, hvad han foreslaaer, men ved at bidrage efter Gyne til at afsværge, at et Lovudkast ubetinget bliver vedtaget saaledes, som det oprindeligt fra ham er udgaaet, naar det ikke er godt; jeg troer da, at det er ikke blot til Ministerens men ogsaa til Statens Fordeel, at det bliver amenderet saaledes, at der kan komme en virkelig gavnlig Lov uderaf. Bør hele Stilling vilde jo være ganske forfejlet, naar vi ikke maatte troe at burde udtale os over ethvert Lovudkast, hvad enten det indbringes af Regjeringen eller af en privat Mand, efter vor bedste Overbeviisning. Det har været mig af megen Interesse at høre det Foredrag, den høitærede Indenrigsminister idag har holdt; men det forekommer mig, at han har paa det Bedste besværet, at Møllerne have en Ret til, at der indenfor et vist District ikke skulde oprettes mere end et passende Antal Møller; saaledes har jeg forstaaet den høitærede Minister. Han har sagt, at der ikke alene i Loven, men ogsaa i hele Lovgivningen, var udtrykkeligt taget Hensyn til Districtets Lær, og jeg troer i denne Henseende at kunne henholde mig til Lovudkastets Motiver; thi der er det udtrykkeligt sagt, at Reglerne, hvorefter Møllebevillinger gives her i Landet, skulde være bindende for Regjeringsautoriteterne, og at der skulde tages Hensyn til Møllernes Antal. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig ogsaa klart, at man maa tage Billighedshensyn til disse Møllers Lær. Naar den meget ærede Minister har udtalt sig om, at vor Tid medførte, at man ikke maatte forhindre Forædlingen af vort Hovedprodukt, er jeg heri ganske enig med ham, og jeg skal ogsaa villig stemme for § 3, som gaaer ud paa, at Handelsmøller maae anlægges; men, naar den meget ærede Minister har sagt, at de større Vandmøller vilde beholde deres Stilling usforandret, om ogsaa Lovudkastet udførem, som det foreligger, kan jeg ikke være enig med ham.